

„Pojdi tedaj in vprašaj tudi to,“ ukaže mu trgovec.
 Sluga otide. Ko pride tretjič do sv. Ivana Zlatousta, reče mu: „Moj gospodar me zopet pošlje, da te vprašam, kako je debel ta novčič.“

Sv. Ivan Zlatoust odgovori: „Debel mora biti kakor ves svet, kajti „Oče naš“ je beseda božja iz ust Sina božjega; a Bog je z besedo ustvaril ves svet. Vsaka beseda božja pa je vredna toliko in še več kakor ves svet.“

Razven tega je še „Oče naš“ angelj váruh človeške duše. Kdor s pravo pobožnostjo in prav iz srca „Oče naš“ moli, njegove duše ne bode prevladal greh. Jedna sama človeška duša pa je več vredna, kakor ves svet, kajti sam Sin božji, ki je gospodar vsega sveta, daroval je samega sebe v odrešenje duš naših.

(Po „Golubcu“ preložil Iv. T.)

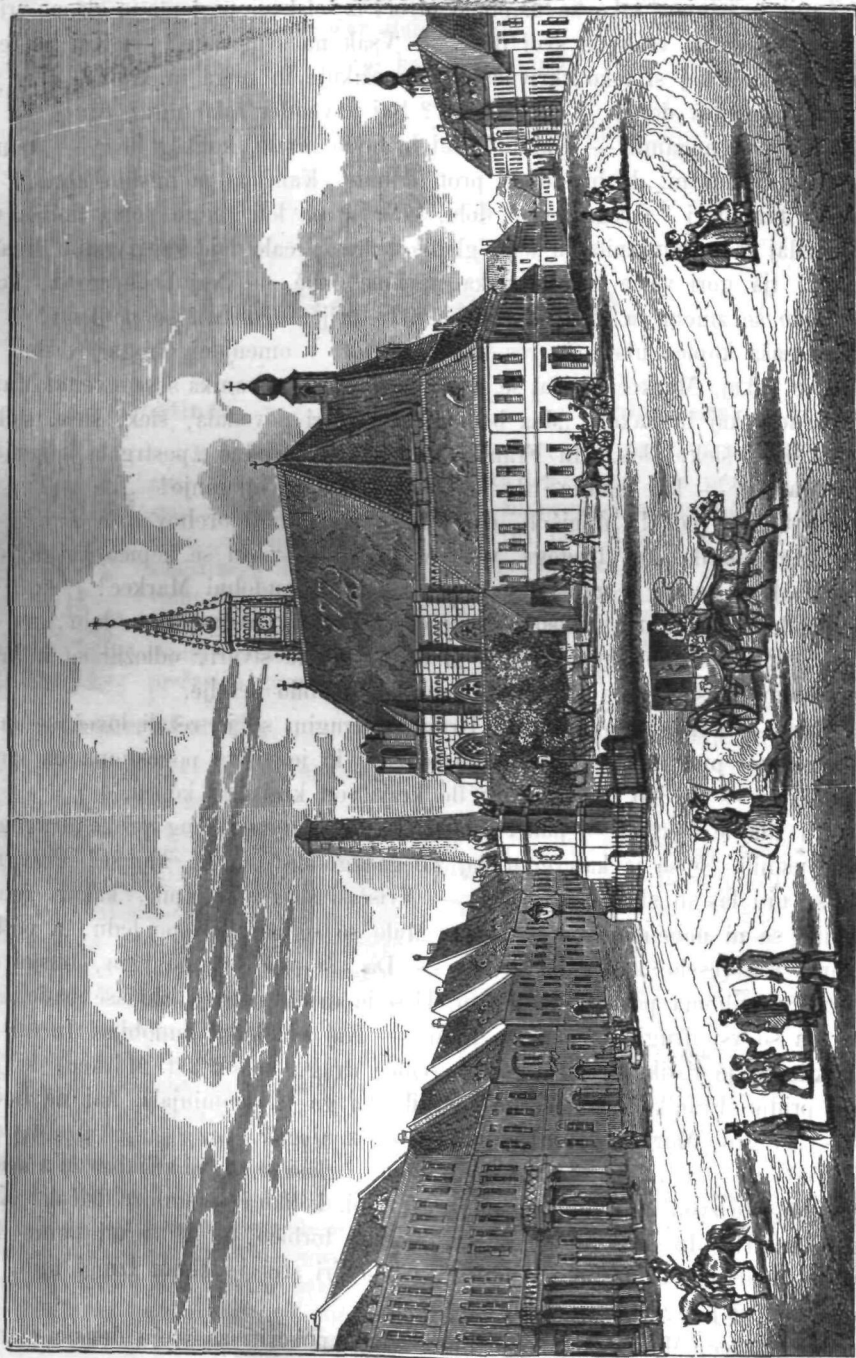
—*—

K o l o š.

pretečenem letu opisali smo ob kratkem veliko kneževino Erdeljsko, ki je vzhodna mejna višava našega cesarstva, obdana na vseh straneh z gorami, ter vam podali tudi sliko, ki vam kaže Erdeljce v njihovej lepej narodnej noši (glej „Vrtec“ 1887. l. str. 153). Danes pa vam „Vrtec“ kaže prav dobro narrejeno podobo mesta Kološa (Klausenburg), ki se šteje mej najimenitnejša mesta v magjarskej pokrajini Erdeljske kneževine. Kološ (po magjarsko Kološvar), leži ob malem Samoši, dotoku reke Tise, in je največje mesto v Erdeljskej kneževini. Mesto ima lep trg, ki se razprostira v tako obsežen prostor, da je videti, kakor bi imelo mesto mnogo več prebivalcev, kakor jih ima v resnici. Mesto šteje okoli 26.000 prebivalcev in je pglavitni sedež imenitnejših erdeljskih rodovin. V gotiškem slogu izpeljano cerkev sv. Mihela, katero je 1414. leta dodelal ogerski kralj Žiga, imajo še danes katoličani v svojem posestvu. V najbližej okolici Kološkega mesta ležeča predmestja nastala so v novejšej ddbi in so zidana po magjarskem okusu. Ceste so široke in zelo prašne, a večinoma nizke hiše stojé zadej za zelenimi vrtovi. Posebnih znamenitostij Kološ nima. Na glavnem trgu stoji kaj lepa cerkev sv. Mihela, katero smo vže poprej omenili; mesto ima tudi lep muzej, ogersko gledališče, vseučilišče (ustanovljeno 1873. l.) in več grofovskih palač. Še danes stoji rojstna hiša ogerskega kralja Matije Korvina, ki je bil rojen v Kološvaru dné 27. marca 1443. l. — Kakor znano, prišel je Matija Korvin po smrti svojega očeta, junaškega Ivana Hunjadija, v roke češkega kralja Ladislava, ki ga je imel na Dunaji in v Pragi dlje časa zaprtega, a po njegovej smrti (1457) je bil izvoljen za ogerskega kralja. Ko je iz Ogrskega prišlo poročilo o tej volitvi, izpustil je Jurij Podiebradski imenitnega ujetnika iz zavora ter mu obljubil svojo hčer Katarino za ženo, da bi si tako pridobil mogočnega zavéznika. — Priimek Korvin izvira od tod, ker so Hunjadiji krokarja, ki se po latinsko „corvus“ imenuje, z zlatim prstanom v kljunu nosili v svojem grbu. Ko je namreč Ivan Hunjadi še kot otrok s svojo materjo in njenim bratom potoval iz Erdeljskega, svoje domovine v Pešto, priletel je, kakor nam poročá pripovedka, krokar ter odnesel igrajočemu detetu dragocen, zlat prstan; a ujec je ustrelil predrzno ptico s svojim samokresom. Zunaj mesta se vidijo na zelenem

gričku razvaline nekdanje benediktinske opatije, posvečene Kološ-Monostorskej Gospej Sveti. Imovina te opatije odmenjena je katoliškim učilnicam. — Mesto Kološ je bilo nekdanj mogočno in imovito mesto, a danes je le nekako zbirališče

Mesto Kološ.

uradnikov, učenjakov in bogatih ogerskih plemenitažev. Kološ je dandanes popolnoma ogersko mesto.